

Norge, vårt land krever:
Kamp på liv og død!

Gjør din plikt —
Kjemp — Vær taus.

FRIHETEN

Nr. 15 1943 - KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOTER

Stalin om Sovjet Samveldets krigsmål 29/2 42: «I utalandsk presse heiter det stundom at det skulde vera målet for den raude armeen å utrydda det tyske folk og knuse Tyskland. Den raude armeen har ikkje og kan ikkje ha slike idiotiske mål. Vårt mål er å driva okupantane ut av landet vårt og ut av dei hærtekte land, og det er svært truleg at krigen fører til at Hitlers klikk blir utrydda, men det vilde være komisk å settja likheitsteikn mellom Hitler-klikken og det tyske folket. Historia si lærdom er at menn som Hitler kjem og går, men at de einskilde landa består».

KRIG — FRED

Uten å fornerne noen, kan vi vel si at nordmennene er trege av seg. Det tar tid for de oppdager humbugen bak masken, eller brutaliteten bak silkehansken. Det siste eksempel på dette har vi i den motstand som den såkalte nasjonale arbeidsinnsats motte. Det mangtet ikke på advarsler. Flere ganger ble det sagt fra at alle gode nordmenn skulde undra seg arbeidsmobiliseringen, men først da det endelig gikk opp for folk at det i virkeligheten dreiet seg om total innsats til fordel for den tyske krigsmaskin - en fordekt mobilisering - først da kom en så langt at det ble alvor av å undra seg og ødelegge det som var gjort.

Naturlig nok ve'ger våre gutter no å falle på den norske front framfor å bli tvangssendt til Tyskland og brukt på de tyske slagmarker. Vi er altså no på veg fram til nye formasjoner som skal føre kampen videre

Fortsatt side 2.

ANGIVERE —

Redaksjonen har mottatt en henvendelse i anledning en som er opgitt som angiver. Saka blir no undersøkt og har vi beskyldt noen for å være angiver, som ikke er det, skal vi nok dementere det, men først må saka undersøkes nøye. Det gjøres no påny. Det er et kinkig spørsmål dette med angivere. Vi har hatt flere slike henvendelser, men det har vist seg at våre opplysninger har vært riktige. Vi er klar over at en beskyldning for å være angiver kan være ensbetydende med døddom, så av den grunn er vi sjølsagt forsiktige. Vi kjemper for rett og vil ikke gjøre noen urett. Men en må være merksam på at det er krig, og i krig er det usåd å komme bort fra at uskyldige også faller.

Vi vil gjøre merksam på at angivere er alle som på en eller annen måte måter omtaler illegalt arbeid som blir gjort. Et eksempel: A kjenner re-

Fortsatt side 3

KAMPEN FOR NORGES

NASJONALE FRIDOM —

Det norske folk veit av egen historisk erfaring hva fremandhvelde vil si. Under foreningen med Danmark ble dansk innført som skriftspråk, nordmenn som vilde bli embetsmenn måtte til København for å få universitetsutdanning og under Napoleonskrigene førtes Norge opp i krig med England fordi danskekongen stillet seg på Napoleons side. Da Napoleon ble slått søkte Nordmennene å gjøre Norge til et fritt og sjølstendig rike igjen, men stormaktene tvang ved Kieler-freden i 1814 Norge inn i en union med Sverige under svensk overhøyhet. Det førte til en nesten 100-årig strid for gjenvinne sjølstendet og fridomen. Først i 1905 kunne det norske Stortinget erklære unionen oppløst, og bak dette vedtak om gjenteisning av sjølstendet sto den gang borgere, bønder og arbeidere i samlet fylking. Bruddet holdt på å føre til krig mellom Sverige og Norge, men konflikten løstes likevel på fredelig vis, takket være ikke minst de svenske arbeideres innsats for Norges rett til fridom og uavhengighet. I de fredens år som forløp fra 1905 til 1940 gjennomgikk det nasjonale livet en rik utvikling både åndelig og materielt. Vi nådde langt på veg til gjenrisingen av det norske språket, folkestyret ble rotfestet og folkeoplysningen ble vel utbygd. Ikke alt var som vi helst vilde ha det. Fattigdom og arbeidsløyse gjorde livet tungt for mange, men vi kunne fritt og uten diktat fra andre land treffe rådbøter mot det som vrangt var. Med de andre nordiske landene, Sverige og Danmark, sto vi i nært og

KRIG — FRED

Fortsatt fra side 1.

ber på heimefronten. Vår avis har før sagt fra at fronten går over alt, ikke bare etter de mer eller mindre rette linjer på slagmarken. Dette må du norske kvinne og mann endelig en gang se til å bli på det rene med. Hitler har proklamert den totale krig. Den må besvares med den totale krig fra vår side. Det går ingen veg ute om dette. Vil du frihet og rett, så får du også finne deg i å yte det offer som skal til for å bringe friheten og retten tilbake til de norske fjorder, daler og fjell.

Den totale krig raser. Daglig stuper en eller fler av det frie Norges kvinner og menn. Frihetskrigen på heimefronten koster ofre, skaper sorg og savn, men ikke missmot. Det frie Norges kvinner og menn gir med glede det offer som blir krevd. Ved disse offer skapes nettopp det forhold som gjør at friheten skal seire tilslutt. Vi opnår at tyskerne og landssvikarane ikke føler seg sikre på noen plett i landet vårt. Båter går under, angivere, tyske og norske nasister stuper. krigens føres på norsk grunn. Kampen skal skjerpes. Daglige aksjoner skal føre vår sak fram til den endelige seier.

Norske patrioter: Fram til krig!

godt samarbeide på grunnlag av likestilling som frie nasjoner med felles interesser og nært slektskap i språk, kultur og tradisjon. Under den første verdenskrigen 1914-1918 kunne de 3 skandinaviske land holde seg utafør krigen som nøytrale stater og støttet hverandre på ymse vis under krigsåra. Under den siste verdenskrigen som

brøt ut i 1939 ble stillingen en annen. Både Norge og Danmark ble hårtatt av den nasistiske tyske krigsmakt i april 1940 og mistet dermed for en tid fridom og sjølstende. Sverige har hittil kunnet holde seg utafor krigen, ikke fordi dets regjeringspolitikk var mere nøytral enn de andre skandinaviske lands, men vesentlig fordi Nazi-Tyskland ikke anså et angrep på Sverige formålstjenlig, idet det ville ha ført Sverige i krigsallianse med Norge, England og Sovjet-Samveldet og dermed vanskeliggjort de tyske krigsoperasjoner både i Norge og Finland.

De nasistiske tyske banditter har under okkupasjonen av Norge trampet ned og utryddet alt det som det norske folk har kjempet og stridd for i hundre av år. Fridom og sjølstende, grunnlov, Storting og folkestyre er forsvunnet. Den tyske monopolkapital underlegger seg hele det norske næringsliv, landet utplyndres og ribbes for varer og verdier til fordel for den nasistiske krigsmaskin. Den såkaldte «norske regjering» under ledelse av landsforræderen Vidkun Quisling er bare verktøy for de nasistiske okupasjonsmyndigheter. Den har hverken krigsminister eller utenriksminister, men til gjengjeld både justis- og politiminister. Det er endog straffbart for nordmen å bære det norske flagg som merke på jakkeopslaget! Fængsler og konsentrasjonsleirer fyldes av de mest hengivne og trofaste patrioter, både kvinner og menn. I dag som i 1905 står det norske folk, både borgere, bønder og arbeidere i samlet fylking mot framandveldet og leuges mot den dag da fridomen skal gjenreises og oppgjerets time slår for okkupantene og

mord, tortur og overgrep skal bli hevnet. (Fortsettes).

ANGIVERE]—

Fortsatt fra side 1.

daktoren, han forteller til B hvem det er. A er angiver, endog meget fartiig angiver. Han er ikke på høyde med den tid vi lever i. Det får være det samme om han har gjort mye bra arbeid på den illegale front, han kan ikke brukes mer.

Det slås no fast for alltid: Den som omtaler illegalt arbeid, enten det han selv driver, eller det han vet andre driver, blir å betrakte som angiver. Straffen for angiveri selv om det er en «fortrolig» meddelelse til en nær medarbeider, det er døden. Heretter vil alle slike tilfeller vi kommer over bli overlatt til spesialbehandling. Folk som optrer på slik måte som revnt ovenfor bør skrive sitt testamente snarest mulig, det kunne ellers bli for sent. Det er ingen for oss til å spare på kulene selv om det gjelder dem som arbeider på samme front. En udisiplert slarv kan koste oss mange menneskeliv. Vi har ikke råd til å miste folk av slike grunner.

Alle må no huske: Det er krig i dag. Krigen krever ubønhørlig disiplin. De som kjemper har en ting å gjøre: Lystre ordre. Dagens alvår tåler ingen slinging. Vil du være med i kampen, vil du yte noe for Norges sak, for deg og dine barns framtid, så må du betingelsesløst gå inn i geleddet, men fra den dag ophører du å være privatmenneske. Du er soldat. Ikke noe annet. Det er dødsstraff i den tyske hær for

å snakke så fienden kan få tak i det. Skal vi ha håp om å vinne kampen må også vi ha den samme jernhårde disiplin. Den er noe uvannt for oss nordmann, men noe må vi da ha lært av 3 års tyranni. Vår regel er: Er det en forsamling på 10 og en vet at det finnes en angiver blant dem, så likvideres heller alle 10, enn den ene skal få lov å utrydde det frie Norges sønner, en for en ved å angi dem til tyskerne. Lær deg, kamerat, å forstå dagens alvor og krigens hårde lov. Koldt og ubønnerlig sendes våre folk i døden av våre fiender. Like koldt og ubønnerlig vil vi sende dem i døden som skader vår sak.

Vi er også forberedt på å stå fram for det norske folk og ta ansvaret for det vi har gjort i krigens år. Ansikt til ansikt vil med ro ta mot folkets døm. Først da er det anledning til å diskutere om vi har gjort rett. I dag feller vi dommer, i dag gir vi ordre til kamp. Vi gir våre ordre fra norsk grunn, som nordmenn for å redde Norge fra haddelen, men ikke en dag lenger enn nødvendig vil vi være anonyme. Det står til deg, du norske kvinne og mann, om denne dag skal komme snart, eller om åket enno skal ligge på oss i år framover. Hvert folk har den frihet det har fortjent. Hjelp til at vi kan tjene vår frihet før hele folket går til grunne.

Bjørn Varg.

Krigsfarleg mustasje.
Skodespelar Sven Bohman i Malmo vart innkalla til politiet for sin rolle i operetten «Skjønne Helena». Han hadde en mustasje som «Eventgrade

Sveriges forholdande til framande makt»,

Han måtte skaffe seg er mustasje som var stor nok til ikkje å framkalle krig.

Svensk nøytralitet —

Ein vernepliktig sjomann er av krigsretten i Karlskrona dømd til 10 måneders straffarbeid for førebuing til ulovleg informasjonsarbeid —

Retten fann at sjomannen hadde «for avsigt å gi opplysningar til en polsk undersatt i Stoeckholm om bombeskaden i tyska hamnar» — Ein innsendar i «Trots Allt» krev seg sjøl sett under tiltale. Han har ofte vore i England og ikkje berre hatt «for avsigt» - men gitt full offentlig skildring av bombeskaden i engelske byer. Han slapp, tyskerne hadde ikkje forbode det,

BARBARER — En ung mann som har arbeidet i Nord-Norge sammen med endel russiske fanger forteller følgende:

Nordmannen og en russer arbeidet en dag i smia. Russeren hadde fått tak i 4 poteter som han vilde steke i varmen i esen. En tysker fikk se det, og begynte en skrekkelig mishandling av den sultne russeren — Først slo han ham med geværkolba og siden slepte han russeren ned i en kjelder og slo løs på ham. Etter behandlingen var ikke russeren menneske lenger. — Tyskerne for å snakke om nakkeskudd — — —